



Krajowa Administracja
Skarbowa

Procedura końcowego przeznaczenia

wersja 2.2

Warszawa, maj 2018

Przepisy i wytyczne odnoszące się procedury końcowego przeznaczenia:

- art. 210-219, 221-225, 254 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013 z późn. zm.), zwanego dalej „UKC”,
- art. 161-164, 169, 171-175, 178-179, 183 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z późn. zm.), zwanego dalej RD,
- art. 260 – 268 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015 z późn. zm.), zwanego dalej „RW”,- art. 22 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz. U. UE L 69 z dnia 15 marca 2016 r. z późn. zm.), zwanego dalej „PRD”,
- postanowienia wstępne (sekcja II B i II F), określone w części pierwszej, załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. U. L 256 z 7.9.1987 z późn. zm.),
- inne regulacje wspólnotowe wprowadzające zawieszenie stawek celnych ze względu na końcowe przeznaczenie np. rozporządzenie Rady (WE) nr 150/2003 z dnia 21 stycznia 2003 r. zawieszające należności celne przywózowe na niektóre rodzaje broni i sprzętu wojskowego, (Dz. Urz. WE L 25 z 30.01.2003, str.1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdział 2, t. 13, str.15),
- ustawa z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz.U. z 2018 r., poz. 167),
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 29 października 2017 r. sprawie danych zamieszczanych we wnioskach, deklaracjach i powiadomieniach oraz załączanych dokumentów (poz. 1815),
- rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie właściwości miejscowej organów celnych (Dz. U. z 2018 r. , poz. 170),
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 21 lutego 2017 r. w sprawie urzędów celno-skarbowych oraz podległych im oddziałów celnych, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary (Dz. U. poz. 372, z późn. zm.),
- wytyczne Komisji Europejskiej „Procedury specjalne –Tytuł VII UKC – Wytyczne dla Państw Członkowskich i sektora handlu”,
- ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U.2016, poz.1948 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz.1947, z późn. zm.),
- zarządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 1 marca 2017 r. w sprawie utworzenia delegatur jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej oraz terytorialnego zasięgu ich działania i siedzib (Dz. Urz. MRiF poz. 42),
- informacja opracowana przez KE na temat przedstawicielstwa „Customs representation in the context of simplifications and of certain special procedures”

Podstawowe zasady stosowania procedury

1. Procedura końcowego przeznaczenia wraz z procedurą odprawy czasowej należy do jednej z kategorii procedur specjalnych, zwanej „szczególnym przeznaczeniem”. W ramach tej procedury towary mogą zostać dopuszczone do obrotu bez cła lub z zastosowaniem obniżonej stawki celnej ze względu na ich szczególne przeznaczenie. Towary pozostają pod dozorem celnym przez czas konieczny, aby organ celny upewnił się, że towary otrzymały końcowe przeznaczenie.
2. Objęcie towarów procedurą dopuszczenia do obrotu z końcowym przeznaczeniem wymaga uzyskania pozwolenia.
3. Jeśli towary nie zostaną wykorzystane w czasie i w sposób określony w pozwoleniu należy uiścić należności celne.
4. Końcowe przeznaczenie jest stosowane w zakresie uprzywilejowanego traktowania taryfowego oraz środków pozataryfowych mających wpływ na przywózowe stawki celne. Nie stosuje się go automatycznie, ale tylko wtedy, gdy zostało to przewidziane w przepisach unijnych lub krajowych, np. w przepisach dotyczących produktów rolnych, rybołówstwa lub antydumpingu.
5. W ramach procedury końcowego przeznaczenia możliwe są m.in.:
 - autonomiczne zawieszenie taryfowe *Erga omnes*, uzależnione od zastosowania procedury końcowego przeznaczenia i uzyskania pozwolenia,
 - niepreferencyjne kontyngenty taryfowe, uzależnione od uzyskania pozwolenia na omawianą procedurę,
 - specjalne końcowe przeznaczenie /end –use/ wynikające ze Wspólnej Taryfy Celnej,
 - kontyngenty taryfowe GSP połączone z końcowym przeznaczeniem,
 - preferencyjne stawki celne GSP połączone z końcowym przeznaczeniem,
 - zawieszenia preferencyjne połączone z końcowym przeznaczeniem,
 - preferencyjne kontyngenty taryfowe połączone z końcowym przeznaczeniem,
 - preferencyjne stawki celne połączone z końcowym przeznaczeniem.

W systemie ISZTAR do kodu CN towaru, który może być objęty końcowym przeznaczeniem dowiązany jest odpowiedni przypis.

6. Przykłady towarów, które mogą być uważane za przeznaczone dla określonego przeznaczenia końcowego:
 - towary przeznaczone do niektórych typów samolotów do celów ich budowy, serwisu, konwersji lub wyposażenia – w przypadku, gdy powyższy samolot jest przekazywany stronie trzeciej, lub jest ponownie postawiony do dyspozycji swojego właściciela po dokonaniu serwisu, naprawy lub konwersji,
 - samoloty cywilne – po dokonaniu ich rejestracji w publicznej ewidencji przeznaczonej do powyższych celów,
 - części pojazdów mechanicznych używanych do montażu – w momencie, gdy montaż pojazdu został zakończony, a pojazd ten został przekazany innej osobie,
 - towary przeznaczone dla pewnych klas statków lub platform wiertniczych lub produkcyjnych w celu budowy, naprawy, serwisu, konwersji, zamontowania lub wyposażenia – w momencie, gdy powyższy statek lub platforma zostały przekazane stronie trzeciej, lub są ponownie postawione do dyspozycji swojego właściciela po dokonaniu serwisu, naprawy lub konwersji,
 - towary dostarczone bezpośrednio na pokład statków do celów wyposażenia statku – w momencie ich dostawy.

Wniosek o wydanie pozwolenia procedury końcowego przeznaczenia („wniosek w formie pełnej”)

7. Pozwolenie na korzystanie z końcowego przeznaczenia wydawane jest przez właściwy organ celny na wniosek osoby ubiegającej się o takie pozwolenie.
8. Dane, które powinien zawierać wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z końcowego przeznaczenia zostały określone w kolumnie 8c tabeli wymogów dotyczących danych wniosków i decyzji w załączniku A do RD.
9. Gdy procedura jest realizowana w jednym państwie członkowskim, we wniosku (tzw. wniosku krajowym) należy podać informacje zgodnie z wykazem i opisem zawartym w załączniku A do RD i z uwzględnieniem kodów określonych w zał. A do RW. Wniosek składany jest w formie papierowej. Rekomendowany przez polskie organy celno-skarbowe wzór wniosku jest dostępny na stronie internetowej www.biznes.gov.pl w opisie usługi dotyczącej procedury końcowego przeznaczenia <https://www.biznes.gov.pl/opisy-procedur/-/proc/758-pozwolenie-na-koncowe-przeznaczenie>
8. Gdy procedura jest realizowana w więcej niż jednym państwie UE, wniosek (tzw. wniosek unijny) należy złożyć wykorzystując do tego formularz elektroniczny udostępniony przez KE za pośrednictwem unijnego portalu dla przedsiębiorców (Trader portal) i wysłać go do unijnego systemu Decyzje Celne (CDS). System ten został opracowany przez Komisję Europejską i jest przeznaczony do obsługi wniosków i decyzji celnych. W Polsce CDS obsługuje wyłącznie wnioski i pozwolenia unijne, czyli takie, gdzie procedura jest realizowana w więcej niż jednym państwie członkowskim. (Więcej informacji na temat systemu CDS można znaleźć na www.puesc.gov.pl)
9. Jeżeli wnioskodawca ma siedzibę na obszarze celnym Unii, wniosek składa się do naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego ze względu na miejsce, w którym są prowadzone lub dostępne główne księgi rachunkowe wnioskodawcy na potrzeby celne (prowadzona jest odpowiednia ewidencja, zawierająca wszystkie niezbędne informacje i szczegóły techniczne przywożonych towarów) i gdzie będzie wykonywana przynajmniej część czynności dotyczących towarów lub gdzie towary osiągną końcowe przeznaczenie.
Jeżeli nie można określić właściwości zgodnie z opisaną powyżej zasadą, wniosek składa się do naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla miejsca gdzie są prowadzone lub dostępne główne księgi rachunkowe wnioskodawcy na potrzeby celne.
10. W przypadku, gdy wnioskodawca ma siedzibę poza obszarem celnym Unii, wniosek składa się do naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla miejsca, w którym towary będą po raz pierwszy użyte.

Wniosek o udzielenie pozwolenia sporządzony na podstawie zgłoszenia celnego („wniosek w formie skróconej”)

11. Za wniosek o udzielenie pozwolenia może być uznane dokonanie zgłoszenia celnego do procedury końcowego przeznaczenia. W takim przypadku pozwolenie jest udzielane poprzez zwolnienie towarów do procedury na podstawie tego zgłoszenia. Takie pozwolenie można wydać tylko, jeśli końcowe przeznaczenie będzie nadane w całości towarom objętym wnioskiem, a pozwolenie będzie stosowane na terytorium jednego państwa, zaś wnioskodawca musi sam dokonywać przetworzenia towaru.
12. W przypadku sporządzenia wniosku za pomocą zgłoszenia celnego, w Polu 44 zgłoszenia celnego należy podać informacje na temat planowanego sposobu stosowania procedury (m.in. takie jak miejsce, gdzie będzie dokonywany proces przetwarzania, rodzaj procesu, uzyskiwane produkty kompensacyjne). Informacje te podaje się przy użyciu odpowiednich kodów informacji dodatkowej (OPL05, OPL06, OPL07, OPL08, OPL09). Szczegółowe zasady stosowania tych kodów zostały szczegółowo przedstawione w „[Instrukcji wypełniania zgłoszeń celnych](#)”.
13. Wniosek o udzielenie pozwolenia na podstawie zgłoszenia celnego składa się do urzędu celno-skarbowego (oddziału celnego) właściwego do przyjęcia zgłoszenia do procedury końcowego przeznaczenia.

14. Zasadą jest, że wniosek o udzielenie pozwolenia powinien być złożony w formie pełnej. Wniosek w trybie skróconym jest wyjątkiem od zasady, a więc stosuje się go w sporadycznych przypadkach.

Warunki podmiotowe

15. Pozwolenie na stosowanie końcowego przeznaczenia może być udzielone osobie spełniającej warunki określone w art. 211 UKC.
16. Jednym z warunków jest, że osoba, której udzielane jest pozwolenie musi zapewniać prawidłowy przebieg operacji.

Weryfikacja tego warunku dotyczy w szczególności sprawdzenia przez organ celny, czy wnioskodawca:

- nie naruszył w sposób poważny lub powtarzający się przepisów prawa celnego lub podatkowego,
- nie zalega z płatnościami należności celnych oraz podatkowych,
- nie jest podmiotem, wobec którego prowadzone jest postępowanie egzekucyjne lub upadłościowe,
- rzetelnie wywiązuje się z obowiązków określonych w przepisach prawa celnego i podatkowego w toku dotychczasowej działalności związanej z przywozem lub wywozem towarów.

Weryfikacja warunków przez organ celny następuje na podstawie informacji zawartych we wniosku oraz załączonych dokumentach, a także po dokonaniu sprawdzenia w systemach wchodzących w skład Systemu Informacyjnego Skarbowo-Celnego.

17. W toku postępowania organ celny może zażądać dodatkowych informacji/dokumentów, które będą mu potrzebne do podjęcia decyzji. Informacje/dokumenty powinny dotyczyć przedmiotu prowadzonego postępowania i mieć wpływ na jego rozstrzygnięcie. W przypadku gdy wymagany dokument został dołączony w toku innego postępowania prowadzonego przez dany organ celny, a informacje w nim zawarte odzwierciedlają aktualny stan faktyczny i stan prawny, wnioskodawca może ograniczyć się do wskazania numeru sprawy, przy której dany dokument został dołączony.
18. Pozwolenie może być udzielone osobie, która posiada siedzibę na obszarze celnym Unii. Może być to zarówno osoba, która częściowo lub całkowicie przekazuje towary dla określonego przeznaczenia końcowego, jak też ta, która całkowicie przekazuje te towary innym osobom korzystającym z procedury końcowego przeznaczenia.
19. Posiadacz pozwolenia nie musi być właścicielem towarów.
20. Na zasadzie wyjątku, w uzasadnionych przypadkach, pozwolenia można udzielić osobie mającej siedzibę poza obszarem celnym Unii (art. 161 RD).

Warunki przedmiotowe (ewidencja)

21. Jednym z warunków udzielenia pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia jest **prowadzenie ewidencji**, która umożliwi zweryfikowanie, że procedura jest prawidłowo stosowana.
- Wzór prowadzonej ewidencji oraz sposób jej prowadzenia i przechowywania powinien być uzgodniony z naczelnikiem urzędu celno-skarbowego właściwego do udzielenia pozwolenia.
22. Ewidencja może być prowadzona w formie pisemnej (papierowej) lub z zastosowaniem systemu teleinformatycznego. Ewidencję może stanowić także system księgowy przedsiębiorcy pod warunkiem, że zostanie zatwierdzony przez organ celny. Uznaje się, że ewidencja AEO jest wystarczająca na potrzeby art. 214 UKC, jeśli na etapie wydawania pozwolenia dla AEO stwierdzono, że ewidencja spełnia warunki dla ewidencji na potrzeby końcowego przeznaczenia.
23. Karty ewidencji papierowych powinny być przeszyte, a strony ponumerowane przed rozpoczęciem jej wypełniania. Organ celny opatruje przeszycie plombą, a na ostatniej stronie ewidencji wpisuje liczbę stron.
24. Ewidencja prowadzona z zastosowaniem systemu teleinformatycznego może zostać zatwierdzona przez organ celny pod warunkiem, że:

- 1) umożliwia wgląd w treść przetwarzanych danych i zapewnia ich ochronę przed zniekształceniem lub utratą;
- 2) umożliwia dokonywanie korekty danych, z zachowaniem historii wpisów oraz informacji o dacie dokonania korekty;
- 3) uniemożliwia usuwanie wpisów;
- 4) pozwala na uzyskanie wydruku danych według kryteriów określonych przez organ celny;
- 5) zapewnia możliwość archiwizacji danych na informatycznych nośnikach danych.

Dane z ewidencji prowadzonej z zastosowaniem systemu teleinformatycznego powinny być archiwizowane na informatycznych nośnikach danych, nie rzadziej niż raz w miesiącu.

25. Ewidencja powinna zawierać informacje zgodne z art. 178 RD. Towary należy wpisywać do ewidencji niezwłocznie po ich objęciu procedurą w ramach danego pozwolenia.

Elementy pozwolenia i sposób realizacji procedury

26. Maksymalny okres ważności pozwolenia na końcowe przeznaczenie wynosi 5 lat.
27. Powyższa zasada nie dotyczy wniosku o udzielenie pozwolenia sporządzonego na podstawie zgłoszenia celnego, gdyż przyjęcie tego zgłoszenia przez organ celny i udzielenie pozwolenia poprzez zwolnienie towarów do wnioskowanej procedury ma charakter jednorazowy, a pozwoleniem objęty jest wyłącznie towar określony w tym zgłoszeniu celnym.
28. Okres ważności pozwolenia liczony jest od daty wskazanej w pozwoleniu jako dana D.4/6 *Data rozpoczęcia ważności decyzji*. Towary można objąć procedurą końcowego przeznaczenia tylko w okresie ważności pozwolenia. Okres ważności kończy się w dniu wskazanym w pozwoleniu jako dana D.4/7 *Data upływu ważności pozwolenia*.
29. Jednym z elementów pozwolenia jest także termin zamknięcia procedury (D.4/17 *Termin zamknięcia procedury*). W przypadku procedury końcowego przeznaczenia jest to termin, w którym powinno nastąpić nadanie towarom końcowego przeznaczenia. Termin zamknięcia procedury określany jest w miesiącach.

Dług celny i zabezpieczenie potencjalnego długu

30. W chwili objęcia towarów procedurą końcowego przeznaczenia powstają dwa rodzaje długu celnego:
 - dług celny na podstawie art. 77 ust. 1 lit. a UKC (w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego do procedury końcowego przeznaczenia powstaje dług celny, jak dla dopuszczenia do obrotu, na podstawie art. 77 ust. 1 lit. a UKC na mocy przepisów o końcowym przeznaczeniu) oraz
 - potencjalny dług celny, który staje się należny, jeżeli wystąpi naruszenie warunków procedury na podstawie art. 79 UKC; jeżeli doszło do naruszenia dług celny może powstać z dwóch odrębnych tytułów,:
 - 1) jednego z obowiązków przewidzianych w przepisach prawa celnego dotyczących końcowego przeznaczenia, na podstawie art. 79 ust. 1 lit. b UKC (dług powstaje z chwilą niewypełnienia obowiązku) lub
 - 2) jednego z warunków wymaganych do przyznania zwolnienia z cła lub obniżonej stawki celnej przywózowej ze względu na końcowe przeznaczenie towaru, na podstawie art. 79 ust. 1 lit. c UKC (dług powstaje z chwilą przyjęcia zgłoszenia celnego).
31. Zgodnie z art. 211 ust. 3 lit. c UKC wydanie pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia jest uzależnione od złożenia zabezpieczenia. To zabezpieczenie dotyczy długu potencjalnego, czyli różnicy między należnościami celnymi i podatkowymi obliczonymi dla stawek preferencyjnych, należnymi w momencie objęcia procedurą (złożenia zgłoszenia do końcowego przeznaczenia, analogicznie jak dla

dopuszczenia do obrotu) a długiem, który byłby należny, gdyby zastosowano zwykłą, a nie preferencyjną stawkę celną.

32. Na mocy przepisów krajowych dotyczących podatku od towarów i usług, tj. art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221 z późn. zm.) zabezpieczenie kwoty tego podatku (dla potencjalnego długu celnego) odbywa się w przypadkach i trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych. Jednakże na podstawie art. 7a-7e tej ustawy zabezpieczenie należności podatkowych nie jest wymagane, jeśli spełnione są określone w tych przepisach warunki.
33. Z obowiązku składania zabezpieczenia dla potencjalnego długu celnego, z mocy prawa zwolnione są organy publiczne, co oznacza nie tylko organy administracji publicznej (instytucje publiczne i samorządowe będące organami władzy państwowej lub samorządowej), ale też instytucje utworzone i nadzorowane przez te organy, które pełnią w państwie funkcje publiczne (np. muzea).
34. Organ celny może zwolnić z zabezpieczenia dla potencjalnego długu celnego, jeśli kwota należności nie przekracza równowartości 1000 euro (badana odrębnie dla należności celnych i podatkowych).
35. Aktualne informacje o przepisach celnych obowiązujących od dnia 1 maja 2016 r. dotyczące zabezpieczenia kwoty długu celnego (w tym wytyczne Ministerstwa Finansów „Zabezpieczenie długu celnego – Unijny Kodeks Celny”) znajdują się na stronie internetowej Ministerstwa Finansów w [zakładce dot. Unijnego Kodeksu Celnego](#).

Przeniesienie praw i obowiązków i przemieszczenie towarów

36. Prawa i obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury końcowego przeznaczenia mogą być przeniesione na inną osobę. Osoba ta musi spełniać warunki wymagane do korzystania z procedury, określone w przepisach prawa celnego. Osoba, na którą przenoszone są prawa i obowiązki nie staje się posiadaczem udzielonego wcześniej pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia, a jedynie uzyskuje uprawnienia do wykonania określonych operacji w odniesieniu do wskazanych konkretnie towarów oraz występowania w tym zakresie przed organami celnymi, bez konieczności obejmowania tych towarów procedurą na swoją rzecz.
37. Przeniesienie praw i obowiązków wymaga pozwolenia (zgody) organu celnego. Jest ono elementem pozwolenia na korzystanie z procedury (informacja D.8/7 *Przeniesienie praw i obowiązków*). Jeżeli w wydanym pozwoleniu na korzystanie z procedury nie było zgody organu celnego na przeniesienie praw i obowiązków, zgoda taka może zostać udzielona później, tj. już na etapie korzystania z procedury, poprzez zmianę pozwolenia. W tym drugim przypadku posiadacz pozwolenia musi złożyć wniosek, z uwzględnieniem danych wskazanych w zał. A do RD, do naczelnika urzędu celnego, który wydał pozwolenie na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia. We wniosku należy wskazać zakres praw i obowiązków oraz wykaz towarów objętych procedurą końcowego przeznaczenia. W praktyce może to być np. przeniesienie na osobę podwykonawcy obowiązku nadania towarowi końcowego przeznaczenia.
38. Szczegóły dotyczące przeniesienia praw i obowiązków należy podać w informacji D.8/7 *Przeniesienie praw i obowiązków*. W treści pozwolenia organ celny określa warunki przeniesienia praw i obowiązków. Przeniesienie praw i obowiązków może dotyczyć wyłącznie towarów, które zostały objęte procedurą – całości albo części towarów, w tym także towarów objętych procedurą na podstawie wielu zgłoszeń celnych.
39. W procedurze końcowego przeznaczenia dozwolone jest przemieszczenie towarów między różnymi miejscami wskazanymi w pozwoleniu, pod warunkiem stosowania ewidencji, w której muszą być odnotowane aktualne informacje na temat tego, co się dzieje z towarami, to jest szczegóły dotyczące ich lokalizacji oraz informacje o ich przemieszczeniu (art. 179 ust. 1, w związku z art. 178 ust. 1 lit. e RD).
40. Organ celny w udzielonym pozwoleniu (w informacji D.7/5 *Szczegółowe informacje dotyczące planowanych działań*) podaje szczegóły przemieszczenia i ustala zasady takiego przemieszczenia, np. do podwykonawcy (operatora), który nie jest posiadaczem pozwolenia na końcowe przeznaczenie, ale w ramach umowy handlowej przeprowadza częściowy proces technologiczny. W tym przypadku posiadacz pozwolenia zachowuje pełną odpowiedzialność za wszystkie zobowiązania wynikające z otrzymanego pozwolenia. Dane operatora, w tym jego lokalizacja, muszą być również wskazane w informacji D.7/5.

41. W przypadku przemieszczenia towarów do innego państwa członkowskiego, jako dokument przemieszczenia wykorzystuje się dokument uzgodniony między właściwymi organami celnymi. Nie można stosować karty T5 obowiązującej przed 1 maja 2016 r. Można korzystać z zestawu danych zaproponowanego przez Komisję Europejską w wytycznych „Procedury Specjalne – Tytuł VII UKC - Wytyczne dla PCz i sektora Handlu”.
42. Przemieszczenie towarów na obszarze Polski odbywa się na podstawie przepisów krajowych. Tryb postępowania w Polsce określa rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 19 sierpnia 2016 r. w sprawie przeniesienia praw i obowiązków osoby korzystającej z procedury końcowego przeznaczenia (Dz. U. poz. 1294). W celu kontynuacji dobrej praktyki obowiązującej przed 1 maja 2016 r., umożliwiającej sprawowanie skutecznego dozoru celnego wymóg posiadania pozwolenia powinien przechodzić kolejno na nabywców, pośredników lub zakłady przetwórcze.
43. Osoba, która przejmuje towary (odbiorca) staje się odpowiedzialna za wypełnienie warunków wynikających z udzielonego jej pozwolenia na stosowanie procedury przeznaczenia końcowego. Przemieszczanie towarów odbywa się na podstawie Dokumentu Przekazania Towaru, którego formularz stanowi załącznik do ww. rozporządzenia. Osoba przekazująca towar (nadawca) zostaje zwolniona ze swoich zobowiązań wobec organu celnego po potwierdzeniu w Dokumentcie Przekazania Towaru przez odbiorcę otrzymania towarów, odnotowaniu tego w swojej ewidencji i przejęciu dozoru przez uprawniony organ celny. Przejęcie dozoru następuje po poinformowaniu kontrolnego urzędu celnego (właściwego urzędu celno-skarbowego) przez odbiorcę w sposób ustalony w jego pozwoleniu.
44. Jeżeli przekazanie praw i obowiązków następuje na obszarze właściwości miejscowej jednego kontrolnego urzędu celnego (właściwego urzędu celno-skarbowego), za jego zgodą można zrezygnować z Dokumentu Przekazania Towarów. Do wysyłki towarów rozpoczętej przed 20 sierpnia 2016 r. stosuje się zasady i formularz Dokumentu Przekazania Towaru określone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie postępowania w trakcie dokonywania przemieszczenia towarów na terytorium kraju w ramach uprzywilejowanego traktowania taryfowego towarów ze względu na ich końcowe przeznaczenia (Dz. U. poz. 254).

Dozór celny

45. Zwykle towary pozostają pod dozorem celnym i podlegają należnościom przywozowym do czasu, gdy po raz pierwszy osiągną określone końcowe przeznaczenie. Posiadacz pozwolenia jest zatem w stanie dowolnie dysponować tym towarem (może go sprzedać lub przekazać przedsiębiorcy, który nie posiada pozwolenia na dopuszczenie do obrotu z końcowym przeznaczeniem). Dopuszcza się jednakże przedłużenie okresu dozoru celnego do 2 lat w stosunku do towarów wielokrotnego użycia, w przypadku, gdy władze celne uznają to za właściwe w celu uniknięcia popelnienia nadużycia. Może to nastąpić na przykład, gdy powstaje podejrzenie, że towar może być wykorzystany w innym celu, niż określony w pozwoleniu (np. w stosunku do części montowanych w pojeździe, które mogą zostać wymontowane). W takim przypadku pierwsze przekazanie towarów do określonego przeznaczenia końcowego nie oznacza zakończenia procedury. W czasie przedłużonego okresu dozoru celnego, towary podlegają należnościom przywozowym, zatem posiadacz stosownego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu z końcowym przeznaczeniem w przypadku niedopełnienia warunków procedury staje się dłużnikiem.

Zamknięcie procedury końcowego przeznaczenia i rozliczenie procedury

46. Z chwilą przekazania towarów do określonego przeznaczenia końcowego albo z chwilą upływu okresu wydłużonego dozoru celnego kończy się procedura końcowego przeznaczenia.
47. W uzasadnionych przypadkach, za zgodą organu celnego, procedura może zakończyć się wywozem lub zniszczeniem towarów objętych procedurą. Wnioskując o taki tryb posiadacz pozwolenia powinien wykazać, że niemożliwe było nadanie towarom przypisanego im końcowego przeznaczenia z powodów związanych z osobą realizującą procedurę, bądź z samymi towarami.
48. Warunkiem zamknięcia procedury i jej rozliczenia jest złożenie w urzędzie kontrolnym (właściwym urzędzie celno-skarbowym) rozliczenia w formie uzgodnionej z organem celnym na etapie udzielania pozwolenia (tzw.

rozliczenie zamknięcia). Ten urząd może zwolnić z obowiązku przedstawienia rozliczenia zamknięcia, jeżeli uzna, że nie jest ono konieczne.

49. Wszystkie objęcia w ramach procedury końcowego przeznaczenia, dla których termin zamknięcia kończy się w miesiącu kalendarzowym, mogą być uwzględnione w jednym rozliczeniu zamknięcia, które musi zostać złożone do urzędu kontrolnego ostatniego dnia danego miesiąca kalendarzowego.
50. Jeśli rozliczenie jest poprawne, organ celny zwalnia zabezpieczenie potencjalnego długu celnego.

Odpady

51. Odpady i pozostałości powstałe w wyniku zniszczenia towarów objętych procedurą końcowego przeznaczenia uznaje się za objęte procedurą składowania celnego. Należy je wpisać do ewidencji dla składowania celnego, którą musi prowadzić posiadacz pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia. Nie jest konieczne pozwolenie na prowadzenie miejsc składowych.

Końcowe przeznaczenie cywilnych statków powietrznych

52. Data pierwszej rejestracji samolotu cywilnego w jakimkolwiek kraju na świecie jest równoznaczna z osiągnięciem przeznaczenia końcowego. Do tego momentu procedura końcowego przeznaczenia ma zastosowanie, co oznacza, że podmiot importujący towar musi uzyskać pozwolenie. Pozwolenie nie jest wymagane w sytuacji, gdy już w momencie przywozu cywilny statek powietrzny został poprawnie wpisany do rejestru państwa członkowskiego lub państwa trzeciego zgodnie z konwencją o międzynarodowym lotnictwie cywilnym z dnia 7 grudnia 1944 r. i w zgłoszeniu do dopuszczenia do obrotu znajduje się odniesienie do odpowiedniego świadectwa rejestracji.

Przedstawicielstwo

53. Zgłoszenie towarów do procedury końcowego przeznaczenia może zostać złożone albo przez posiadacza pozwolenia (we własnym imieniu i na własną rzecz), albo przez jego przedstawiciela bezpośredniego (w imieniu i na rzecz posiadacza pozwolenia). Oznacza to, że przedstawicielstwo pośrednie nie jest możliwe w odniesieniu do zgłoszenia do procedury końcowego przeznaczenia ponieważ korzystający z tej procedury musi być posiadaczem pozwolenia na tę procedurę (czyli korzystający z procedury i posiadacz pozwolenia muszą być tą samą osobą). W przypadku zaś przedstawicielstwa pośredniego korzystający z procedury i posiadacz pozwolenia będą różnymi osobami.